

Társadalombiztosítási Dolgozók Szakszervezete

Elnök

1139 Budapest, Váci út 73/a.

Tel: 350-2001/5524,5525; Fax: 350-2001/5641.

E-mail: tbdsz.iroda@gmail.com

Közösségi oldal: www.facebook.com/tbdsz.hu

Tisztelettel köszöntöm a sajtótájékoztatón megjelenteket!

Ahogy az előttem szólók már elmondták, mi is kíváncsiak vagyunk bizonyos kérdésekben az ország lakosságának véleményére. Mondhatják, hogy ezek a kérdések csak nekünk, közszolgák számára fontosak, nem tartoznak ezek a társadalom egészére. Mi ezzel szemben úgy véljük, hogy valóban a közt, azaz önöket szolgáljuk, vagyis jelentős közfeladatokat látunk el, a lakossággal állunk közvetlen kapcsolatban, így ezek a kérdések önökre is tartoznak. Abból a szempontból is, hogy az önök államnak adózott pénzéből vagyunk fizetve. Itt szeretném zárójel-megjegyzésként elmondani, hogy egyre több kollégám érzi úgy, a közszolga kifejezésben a szolga előtti három betűt lassan le lehet cserélni egy másik hárombetűs szóra, hiszen most már bevallottan nem akarnak versenyképes fizetéseket adni számunkra, jobb esetben csak a versenyképeshez közelítőt.

Ahogy elhangzott előttem, a konzultációs kérdőív egyik témája a nem csak a verseny-, hanem a közszférára jellemző létszámhiány. Ha megnézik, országunkban mely szakmákban van a legnagyobb hiány, találnak közöttük nem kevés közszférában található munkakört. Apropos, a versenyszféra vezetőitől folyamatosan halljuk a pontos adatokat, melyik területen mekkora munkaerőhiánnyal küzdenek, az állami szférát vezető államtól miért nem hallunk még csak becsült adatokat sem arról, hogy ebben a szférában hol és milyen mértékű hiánnyal kell viaskodni? Éppen ezért kérjük az állami vezetőket, osszák meg a közzel, hogy hány üres státusz van a közszférában, abból hány az, amelyet már évek óta nem tudnak betölteni (mert bizony vannak ilyenek is), és hány közszférában dolgozó lesz az elkövetkező egy-két évben nyugdíjra jogosult. Utóbbi azért érdekes, mert miközben a munkaerőhiányt a nyugdíjasok újbóli munkába állításával próbálják enyhíteni, a közszférában nyugdíjas nem dolgozhat. Ha mégis szeretne, le kell mondania a nyugellátásáról.

A konzultációs kérdőív másik témája a létszámhiány ellenére tervezett létszámcsökkentés. A sajtóban elhangzó panelszöveg szerint humánus lesz a leépítés, elsősorban az üres státuszokat szüntetik meg, vagy a nyugdíjra a közeljövőben jogosulttá válókat küldik el. Ennek a humánus leépítésnek ellentmond, hogy konkrét százalékos mérték is elhangzott kormányzati oldalról. Ha nem lesz meg a megcélzott százalékos mérték a humánus megoldással, akkor jön a fűnyíróelv? Az humánus megoldás, hogy az elküldöttek munkáját vagy azokét, akik az üres státuszokon dolgoztak volna, a megmaradók fogják valahogy elvégezni, ha kell az egészségük, a családi életük rovására? Egyáltalán hogy lehet humánus bármiféle leépítés? Azt ne felejtjük el, hogy a nyugdíj előtt állók rendelkeznek általában a legnagyobb szakmai tudással, tapasztalattal. Szélnek szabad eresztetni ezt a tudást, tapasztalatot?

Ez a leépítés állítólag azt a célt szolgálná, hogy enyhítse a versenyszféra munkaerőgondjait. Higgyék el, aki a közszférából el tudott helyezkedni a versenyszférában, az már régen ott dolgozik. Önök szeretnék, ha nem önök, hanem a fejük felett más döntené el, mit és hol kell dolgozniuk? Számít még egyáltalán az elhivatottság, a szakma szeretete?

Nekem erről Madách Imre Az ember tragédiájának XII. színe jut eszembe. Az a bizonyos falanszter, ahol egy központi érdek dönti el, melyik munka hasznos. Szegény Michelangelo egész nap széklábakat készít, pedig néha szívesen csinálna széktámlákat is. Nem engedik neki, sőt büntetik is ezért a viselkedéséért. Kezdem azt hinni, hogy azért, mert közszolga merek lenni, ez nemcsak, hogy nem helyénvaló dolog a jelenlegi helyzetben, hanem még büntetést is kellene elszenvednem.

Másik fordulata a központi kommunikációnak, hogy nem költségvetési megtakarítási célból lesznek elküldve ezek az emberek, az ő felszabaduló bérüket megkapják emelésként a maradók. Ez pontosan azt jelenti, hogy nem kell külön pénzt fordítani az emelésre, megoldják ugyanabból a keretből. Ezt mifelénk éppen költségvetési megtakarításnak nevezik.

Lenne egy úttörő javaslatunk: mi lenne, ha inkább meghagynák ezeket az embereket az állásukban, és a költségvetési tartalékban az állítólag erre rendelkezésre álló keretből adnának emelést a közszolgáknak? Így hihetőbb lenne, hogy nem költségvetési megtakarítás a cél, hanem tényleg többletpénzt fordítanának az állítólagos emelésre.

Ezzel el is jutottunk a konzultációs kérdőív egy másik lényeges témájához, a béremeléshez. A kérdőívet látva kérdezhetnék, mi szükség van diplomás minimálbérre a közszférában, ha az nincs a versenyszférában sem? Nos, a közszolgálat számos területén jogszabály írja elő, hogy felsőfokú végzettséggel lehet csak ellátni az adott munkakört, sok esetben azt is meghatározza az adott jogszabály, hogy annak a felsőfokú végzettségnek milyen szakirányúnak kell lennie. Ha létezik garantált, vagy ha úgy tetszik, szakmunkás bérminimum az olyan munkakörökre, ahová legalább érettségi kell, akkor miért nem létezik bérminimum az olyan feladatokra, ahol az érettségi kevés, felsőfok kell? Úgy is kérdezhetném, a felsőfokú végzettséggel ellátható munkakörökre miért az érettségit előíró bérminimum vonatkozik?

Apropó, azt hallhatták a kormányzati kommunikációban, hogy a kormányhivatalokban, járási hivatalokban dolgozók bérét rendezték, átlagosan 30 százalékos emelést kaptak. Azt is hallották, hogy ezzel párhuzamosan teljes egészében elvették tőlük a cafetériát és a pótlékrendszert? Ez nem egy kollégám esetében azt jelentette, hogy az állítólagos béremeléssel valójában csak „kompenzálták” az elvett cafetériát és idegennyelv-tudási pótlékot, azaz az emelés valójában szinten tartotta az addig kilenc éve változatlan bérüket.

Apropó, azt hallották, hogy szintén ugyanebben a szférában az érettségivel rendelkező, kezdő állami tisztviselők a rájuk vonatkozó törvény által garantált illetménye bruttó 160.000 Ft? Három év gyakorlat után 180.000 Ft, pont ugyanannyi, mint a kezdő diplomás állami tisztviselőé? Kérdezhetik, miért érdekes ez. Azért, mert az idejéig garantált bérminimum, azaz az érettségivel rendelkezők alapbére 180.500 Ft. Vagyis akiket én az előbb felsoroltam, azoknak úgy rendezték a bérüket 2017-ben, hogy a rájuk vonatkozó törvény nem garantálja egy másik jogszabály által előírt, éppen garantálnak hívott bérminimumot! Önök szerint nem volna helyénvalóbb olyan bérezési rendszerben gondolkoznia a kormánynak, amely nem tenné lehetővé ezeket az anomáliákat, azaz a bérminimumok legyenek a kiindulási pontjaik?

Mi, közszolgák arra kérjük önöket, hogy most kivételesen önök segítsék a mi munkánkat. Töltsék ki a kérdőívet, higgyék el, erre a kis időre önök is a közt fogják ezzel szolgálni, hiszen a mi, azaz a köz szolgáinak törekvéseit fogják ezzel támogatni. Ehhez igyekeztem az előbbi

percekben néhány támpontot adni. Előre is nagyon szépen köszönjük, hogy megosztják ve-
lünk a véleményüket!

Budapest, 2018. szeptember 21.

(: Taskovics István :)
elnök